

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 16 juni 2022 — Toshiba Samsung Storage Technology Corp.,
Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. / Europese Commissie**

(Zaak C-700/19 P) ⁽¹⁾

**(Hogere voorziening – Mededinging – Mededingingsregelingen – Optische diskdrives – Besluit waarbij een
inbreuk op artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische
Ruimte van 2 mei 1992 wordt vastgesteld – Eén enkele voortdurende inbreuk – Begrip – Heimelijke
afspraken over door twee computerfabrikanten georganiseerde aanbestedingen betreffende optische
diskdrives voor laptops en desktops)**

(2022/C 294/06)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Toshiba Samsung Storage Technology Corp., Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (vertegenwoordigers: aanvankelijk A. Aresu, M. Bay, avvocati, en J. Ruiz Calzado, abogado, vervolgens M. Bay, avvocato, en J. Ruiz Calzado, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Biolan, M. Farley, F. van Schaik en C. Zois, gemachtigden)

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 12 juli 2019, Toshiba Samsung Storage Technology en Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Commissie (T-8/16, EU:T:2019:522), wordt vernietigd.
- 2) Artikel 1, onder e), van besluit C(2015) 7135 final van de Commissie van 21 oktober 2015 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de EER-Overeenkomst (zaak AT.39639 — Optische diskdrives) wordt nietig verklaard voor zover daarin is vastgesteld dat Toshiba Samsung Storage Technology Corp. en Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992 hebben geschonden door van 23 juni 2004 tot en met 17 november 2008 deel te nemen aan meerdere afzonderlijke inbreuken.
- 3) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 4) De Europese Commissie wordt, behalve in haar eigen kosten betreffende zowel de procedure in eerste aanleg als de procedure in hogere voorziening, verwezen in alle kosten die Toshiba Samsung Storage Technology Corp. en Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. in het kader van deze hogere voorziening hebben gemaakt en in de helft van de kosten die zij in eerste aanleg hebben gemaakt.
- 5) Toshiba Samsung Storage Technology Corp. en Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. dragen ieder de helft van hun eigen kosten van de procedure in eerste aanleg.

⁽¹⁾ PB C 383 van 11.11.2019.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 16 juni 2022 — Europese Commissie/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-328/20) ⁽¹⁾

**[Niet-nakoming – Coördinatie van de socialezekerheidsstelsels – Verordening (EG) nr. 883/2004 –
Artikelen 4, 7 en 67 – Vrij verkeer van werknemers – Verordening (EU) nr. 492/2011 – Artikel 7 – Gelijke
behandeling – Gezinsbijslagen – Sociale en fiscale voordelen – Aanpassing van de bedragen aan het
prijsniveau in de woonstaat van de kinderen]**

(2022/C 294/07)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B.-R. Killmann en D. Martin, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verzoekende partij: Tsjechische Republiek (vertegenwoordigers: J. Pavliš, M. Smolek en J. Vláčil, gemachtigden), Republiek Kroatië (vertegenwoordiger: G. Vidović Mesarek, gemachtigde), Republiek Polen (vertegenwoordiger: B. Majczyna, gemachtigde), Roemenië (vertegenwoordigers: E. Gane en L. Lițu, gemachtigden), Republiek Slovenië (vertegenwoordiger: J. Morela, gemachtigde), Slowaakse Republiek (vertegenwoordiger: B. Ricziová, gemachtigde), Toezichhoudende Autoriteit van de EVA (vertegenwoordigers: E. Gromnicka, C. Howdle, J. S. Watson en C. Zatschler, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordigers: M. Klamert, C. Pesendorfer, A. Posch en J. Schmol, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordigers: M. Jespersen, J. Nymann-Lindgren en M. Wolff, gemachtigden), Koninkrijk Noorwegen (vertegenwoordigers: S. Hammersvik, J. T. Kaasin, L. Tvedt en P. Wennerås, gemachtigden)

Dictum

- 1) De Republiek Oostenrijk is — door voor de kinderbijslag en het bedrag van de belastingaftrek voor kinderen ten laste ten gunste van werknemers wier kinderen permanent in een andere lidstaat verblijven, het aanpassingsmechanisme in te voeren dat voortvloeit uit de wijzigingen van § 8a van het Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (federale wet inzake de compensatie van gezinslasten door gezinsbijslagen) van 24 oktober 1967, zoals gewijzigd bij het Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (federale wet houdende wijziging van de federale wet inzake de compensatie van gezinslasten door gezinsbijslagen van 1967, de federale wet inzake de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen van 1988 en de wet inzake ontwikkelingswerkers) van 4 december 2018, en § 33 van het Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (Oostenrijkse federale wet inzake de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen) van 7 juli 1988, zoals gewijzigd bij het Jahressteuergesetz 2018 (jaarlijkse belastingwet) van 14 augustus 2018 en bij de federale wet houdende wijziging van de federale wet inzake de compensatie van gezinslasten door gezinsbijslagen van 1967, de federale wet inzake de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen van 1988 en de wet inzake ontwikkelingswerkers van 4 december 2018 — de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 4 en 67 van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie.
- 2) De Republiek Oostenrijk is — door voor de gezinsbonus “plus”, de eenverdienersaftrek, de eenouderaftrek en de alimentatieaftrek ten gunste van migrerende werknemers wier kinderen permanent in een andere lidstaat verblijven, het aanpassingsmechanisme in te voeren dat voortvloeit uit de wijzigingen van § 8a van het Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (federale wet inzake de compensatie van gezinslasten door gezinsbijslagen) van 24 oktober 1967, zoals gewijzigd bij het Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (federale wet houdende wijziging van de federale wet inzake de compensatie van gezinslasten door gezinsbijslagen van 1967, de federale wet inzake de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen van 1988 en de wet inzake ontwikkelingswerkers) van 4 december 2018, en § 33 van het Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (Oostenrijkse federale wet inzake de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen) van 7 juli 1988, zoals gewijzigd bij het Jahressteuergesetz 2018 (jaarlijkse belastingwet) van 14 augustus 2018 en bij de federale wet houdende wijziging van de federale wet inzake de compensatie van gezinslasten door gezinsbijslagen van 1967, de federale wet inzake de inkomstenbelasting voor natuurlijke personen van 1988 en de wet inzake ontwikkelingswerkers van 4 december 2018 — de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 7, lid 2, van verordening nr. 492/2011.
- 3) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van de Europese Commissie.
- 4) De Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Republiek Kroatië, de Republiek Polen, Roemenië, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek, alsmede het Koninkrijk Noorwegen en de Toezichhoudende Autoriteit van de EVA dragen hun eigen kosten.

(¹) PB C 297 van 7.9.2020.